

NAGYKUNSAÁGI HIRLAP

A KARCZAGI FUGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 K. Félévre 4 K. Negyedévre 2 K.
Egyes szám: 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

KLEIN ISTVÁN.

Megjelenik szombaton.

A lap szellemi része a szerkesztő, más küldemények a kiadóhivatal címére küldendők.

A polgármester jelent!

Irta: KOVÁCS PÁL dr.

A város szervezeti szabályrendelete értelmében a polgármester írásbeli jelentést tenni tartozik Karczag város közigazgatásának egy esztendei állapotáról. E jelentés mindig az elmúlt évről szól és legkésőbb az év első negyedében kellene elkészülnie. Az 1905. évről szóló jelentés csak nemrég jelent meg és nyomon követte ez a másik, az 1906-ik esztendőről szóló, — éppen az 1907. év harmadik negyedében.

Nem értjük, hogy ha már késett a két esztendőről szóló jelentés, miért nem lehetett azt egy füzetben, egyszerre jelenteni. Hisz mind a két esztendőről olyan szegénységi bizonyítványt mutat, hogy a két esztendőben végzett összes ténykedés pár lapra beszorult volna.

A jelentés a képviselőtestület tagjainak felesleges névsorával 6 oldalt vesz el.

A polgármester ez évben honosította meg a *vasárnapi közgyűlések tartását*. „136 határozatot hoztak, melyek közül fontosabbak”-nak tartja a jelentés a szakbizottságok megválasztását. A szakbizottságok névsorát már nem hozza, mert furcsán nézne ki papiroson az, hogy teljesen értelmetlen

embereket is beerőszakoltak olyan szakbizottságokba, mint építészeti, jog- és egészségügyi bizottságok, melyekhez az illető kérges tenyerű paraszt ember épen annyit ért, mint az a bizonyos hajdu a harangöntéshez.

Rendkívül fontosak még a város *közgazdasági jólétének emelésére* hozott határozatok, mint „a szeptember hó közepére tervezett Kossuth-szobor leleplezési ünnepély sorrendje”, — „a 36.kgy/906. számú határozattal a nemzeti kormány üdvözöltetett”, — „Thaly Kálmán nagyevü hazánkfiát a város diszpolgárává választottuk”, — „a Kossuth-szobor véglegesen átvettette a vállalkozótól”, — „az utca-nevek véglegesen megállapítottak” stb. Ha ezek után sem gyarapodik a város vagyona, úgy igazán nem tudjuk mire velni a dolgot.

Az általános közigazgatás ügyforgalmának kimutatása egyetlen hátralékban maradt ügyet sem mutat. Elintéztek mindent, még a mit nem is lehetett.

A katonauigról azt mondja a jelentést tevő, hogy sok dolgot adott, de szorgalmasak voltak és elintéztek mindent.

Az egészségügyben, mert 1906-ban kevesebben haltak el, *némi javulást lát* a polgármester. Mi azt hisszük, nem ez mutatja az egészségügy tiszta képét? „Erélylyel furtkutak a lakosságnak jó, egészséges ivó vizet, mindig s kellő mennyiségben tudnak biztosítani.” (?)

Kutak furattak, de azok oly gyengén eresztik a vizet, hogy panasz panaszt ért, melyek persze a hatóságnál süket fülekre találnak.

Erdekes az is, hogy a jelentés szerint „a hatóság meghozatta a Lingner-féle fertőtlenítő eszközt, mely a lakások és egyes szobák desinfcizálására szolgál.” Nincs a városnak olyan polgára, ki ezt a fertőtlenítő készüléket lakásában használatban láthatta volna.

A jelentés beismeri, hogy a tanügy terén pozitív eredményt elérni nem tudtunk. Sajnos.

Tekintettel a községi bíró személyére, a polgármester kiváló gonddal siet védelmére és agyon dicséri.

„Végrehajtás útján 800 darab végelintézést nyert. A kiadott ügydarabok kézbesítési száma 3383, mind elintéztett. Számtalan egyéneknek felvilágosítás adatott oly esetekre nézve, amely

TÁRCZA.

Felelj!

*Az ajkad s ajkam szót se szólott,
Midőn elváltam tőled én;
De ám szemünk egymásba mélyedt
S függünk egymás tekintetén.*

*Szemem bevészte azt szivedbe,
Mit ajkam el nem mondhatott,
És én is érzem, hogy szivembe
Teremt szemed varázslatot.*

*Én most is érzem azt, mit akkor;
Amit szemed, e bűvdelej
Szivembe vésett. Hát te érzed?
Avagy felejtéd? Mondd! Felelj!*

Zerge.

Képek Konstantinápolyból.

A „Nagykunsági Hirlap” számára
írta: NÉMETH GYULA.

III.

A dsámik.

Aki szeret tornászni, az nagyon jól előltheti az idejét Konstantinápolyban. Csak sétáljon. Itt a séta valóságos testgyakorlat. Vágató lovasok, kocsik, hamalok, teherhordó állatok, melyekre folyton vigyázni kell az embernek, hogy el ne üssék: mind csak kellemesebbé teszik a sétát, nem is számítva azt a körülményt, hogy egy sétán három-négy darab száz lépcsős utcán kell le- vagy fölmászni, ami a lábakra nézve megbecsülhetetlen izomerősítő.

Mindezekre el kell készülni annak, aki Konstantinápoly szépségeit tanulmányozni akarja.

Én minden szabad időmet arra fordítottam, hogy elindultam s kószáltam a városban mindenfelé. Különösen csodáltam a török templomokat, a dsámikat.

E gyönyörű épületek között kevés van 200 évesnél idősebb, de igen sok van 4—500 éves is. Legnevezetesebb a másfél ezer éves Aja Sónia, mit még a görögök építettek. Óriási kiterjedése s egyszerű fensége is hirdeti építői tudományát s fejlett szépérzékét. Szerettem volna belsejébe is bejutni, de ez nem sikerült, mert éppen olyan időben tartózkodtam Konstantinápolyban, amidőn a mecsetekbe senkit sem engedtek be.

Nem messze van az Aja Sóniától az Ahmend-mosé; szintén gyönyörű, 300 éves templom, hat minarettel.

Ilyen nagyobb mecset vagy 30—40 disziti Konstantinápolyt. A legtöbb ezek közül természetesen az igazi török városrészben, Stambulban van.

Óriási épületek ezek; színük mindig egyszerű, szürkés. Mindegyiknek nagy udvara van; maga a mecset körül még egy-két fal, de ezeken belül már csak az igazhivők mehetnek. A templom aljához harmincz-negyven lépcső vezet fel, azon felül van

ügyek nem is a községi bíróság hatásköréhez tartoznak. És mindezek mellett számtalan panaszosoknak panasza elintéztetett szóbelileg, anélkül, hogy a panaszkönyvbe bevették volna.

Tekintettel a számokkal kimutatott ügyek sokaságára, továbbá azokra a tanácsadásokra, a melyeket a község érdekében meg nem adni helytelen dolog volna, tekintve továbbá, hogy a községi bíró, mint első tanácsnok, polgármesterhelyettesként is működik. (Ugyan mi dolga van annak a polgármester helyettesnek nálunk?)

Hogy a polgárság kisebb rendű peres ügyei kellő és megfelelő módon elintézhetők legyenek, az eddig szokásban levő, olykor beállított ideiglenes végrehajtót véglegesíteni, egyszer és mindenkorra való beállítása kikerülhetetlenül szükségesnek látszik.

Ez utóbbi passzus szerint tehát a végrehajtó intézte el és nem az agyondicsért községi bíró a községi bíraskodást? Polgármester ur! Miért nem mondja Ön ki nyíltan: A községi bíraskodásnál sok a restancia, ott alapos változásnak kell bekövetkeznie? És még ön hivatkozik áldatlan pártoskodásra? Az anyakönyvi hivatal szerint a születések száma 873, a meghaltaké 622 — a természetes szaporulat 251. A rendőrség az anyakönyvi osztályhoz van beosztva. E jelentés szerint 1 népgyűlés volt csak. Mi ugyan többről tudunk, de hát ez lényegtelen. Atutazó idegen 839 volt. Vagyis ennyi csavargó jelentette be a városban való megjelenését. Mivel nyilvántartás nincsen, az átutazó idegen alakok száma legio. A nyomoruságos közbiztonsági állapotokon a jelentéstevő a csendőrségi szolgálat behozatalával vél segíteni. Szomorú dolog, hogy a város polgármestere a karczagi jó népre a csendőrszuronyt akarja rászabadítani. A kövezetvám felemelésével még pár utcáinkat, — melyekben véletlenül városi előjárósági tagok laknak — kőburkolattal óhajtja a város ellátni. Szép! Az iparügyről szóló fejezetben az ipartestület működéséről

számol be a jelentés, éppen úgy, mintha annak derekas munkája legalább is a polgármester ur érdeme lenne. Tessék csak azt a jelentést még egyszer elolvasni!

Érdekes dolog az is, hogy a 32-ik oldalon az áll: „Az orvosi felügyelet — a szegényházban Rimaszombati István tanácsnok teljesítette.” Nem is tudtuk, hogy Rima Kolompár Lakatos Pista az orvostudományokhoz ért. Igazi sokoldalúság.

A vagyoni leltárban az „István mulató” nem jövedelmez semmit. A fürdő-vendéglő, melyért Bartha József elég szép bérösszeget fizetett — 10 koronát jövedelmezett csak. A Kiss Antal-féle föld, a faiskola, az epreskerti föld, a Völgyes és partoskert köze, a gőz- és kádfürdő — egy fillért sem jövedelmeztek a városnak (?) A Feriancz-féle malomtelek, mely tudunkkal bérbébe volt adva, a Kiss Antal-féle tanya 10 hold földdel, a 107¹/₂ hold iskolai alap föld, a városi erdő éppen semmi jövedelmet nem hoztak. (?) Annál érdekesebb, hogy a diphteria elleni gőzfejlesztő készülékek 258 kor. 81 fill. évi jövedelmet hoztak. (Talán mint ócska vasat eladták?) Ez a tétel és az, hogy a végösszegezés összeadása hibás, azt mutatja, hogy a jelentés nagy gondatlansággal állított össze.

A városnak 100 koronányi követelése van Bathó Endre jászberényi főkapitányon és a népiskolai alap föld bérletjén bérhátralék. Tehát, ha bérhátralék van, úgy e földnek jövedelme is volt miért nincs ez felvéve és a jászberényi főkapitányon nem lehet bevasalni a 100 koronát?

A jelentés zárószavában rosszul fogalmazott vezércikkben ront neki a polgármester azoknak, kik ténykedését bírálgatni elég merészek. „Pártoskodásról és az ebből fakadó ellentétekről beszél, melyek megölő a haladás szabad szárnyalásának.” Ugy látszik magáról beszél a t. podeszt., mert ha pártoskodásról van szó, akkor a pártoskodókat, az ellentéteket előidézőket csakugyan azok között keresse, kik a tüzhöz — szerrinte — olyan közel ülnek ott pedig

csak a saját párthiveit találhatja. „A tüzhöz közelebb állók jobban látnak, mint a távolabb állók.” Ez igaz, de ezek kezeikkel is mindent közelebb érhetnek, mert közelebb is állnak.

Igy nagyon hozzápászol a végtelen gondatlansággal „csak éppen, hogy meg legyen, hisz úgy se olvassa a kutya sem” módra összefércelt és nyomdailag is silány megjelenésű polgármesteri jelentéshez az a pártoskodó és rugásokat osztó polgármesteri zárszó, mely Karczag város szegény történetét az 1906-ik esztendőről befejezi.

Puskás Sándor.

„Hiába számlálom össze a nekem kedves fejezet, a legkedvesebbek elsejét, ime nem találok.”

Puskás Sándor nincs többé.

Sirja felett ott kőszál az enyhe kunsági szellő és virraszt az emlékezet!

Ott álltunk a sírgödőnél, hogy bucsut vegyünk tőle örökre — annak a nagy csapatnak nevében, melynek élén küzdve haladt, hogy ennek a mi édes hazánknak — melynek földjében kihült porai örök megnyugvást leltek — igaz szabadsága legyen.

Ő benne mi a függetlenségi eszmének és elvnek nem közkatónáját, de vezérét siratjuk, mert vezér volt ő, még akkor is, mikor a halálos kór már megöléssel fenyegette azt a nagyon szeretni tudó beteg szívet. Még pár órával mielőtt örökre lezárultak azok a jóságot sugárzó szemek, azt mondta: „Nekünk még sok dolgunk lesz!” Mert minden gondolata a munka volt.

És a minek diadaláért munkálni akartál, a háromszínű nemzeti trikolor — fekete fátyollal bevonva — téged gyászol Puskás Sándor!

Az a mindenkit nagyon szerető beteg szív már nem dobog, megállt verése, kihült, de a szeretet melege, melyet éltében felénk sugárzott, nem hül ki soha, ezt mindig is érezni fogjuk.

Borus arczczal állott sirjánál az a csapat, melynek élén életcéljának

egy másfél méter magas korlát és mögötte folyosó. A folyosót egyszerű oszlopok díszítik.

Külön érdemes megtekinteni minden egyes kaput. Felül rendesen egy mondat van a Koránból és e felett gyönyörű arabeszk; oldalt két kisebb ajtó ugyanolyan díszítéssel, pazar aranyozással, vagy zöld színre van festve s e zöld mezőben aranyos betűkkel Allah neve.

Engem, ki még most láttam először mór-stilű templomot, elragadott annak gyönyörű, czikk-czakkos, minden ízében keleti jellegű díszítése.

Nincsen szebb látvány, mint mikor az ember messziről szemlélhet egy mecsetet.

Kupola kupola fölé emelkedik, óriási ívek, kisebb kupolák közt; oldalt öt-hat gyönyörű, karcsu, hegyes minaret a félholddal.

És a mint Stambult a távolság kékes-szürke ködében szinte elmosódva, a hajóról szemléli az ember s husz-harmincz mecsetet lát kiemelkedni a háztömegből, akkor élvezi igazán e különben oly piszkos és rendezetlen város szépségét.

A forgó dervisek.

A mohamedán Konstantinápoly egyik legnagyobb nevezetessége a forgó dervisek szertartása. Mi is meg akarván ezt nézni, már két óra fele elindultunk. A „tekke” vagyis a derviskolostor, a pérai nagy ut elején van. A kolostor udvarára minden nagyobb nehézség nélkül bejutottunk s félóra várakozás után a templom belsejébe is.

Nagy, kör-alaku terembe jutottunk, ahol már vagy husz-harmincz európai várakozott.

Lassan-lassan egyenként szállingóztak be a dervisek a terembe. Legfeltűnőbb ruhadarabjuk volt hosszú, hengeralaku, szürke süvegük. Egyszerű, bő köpeny fedte őket. Amint bejöttek a terembe, megálltak az ajtóban s meghajoltak, azután sorba leültek. Végre, mikor már vagy tizenöten bejöttek, jött a főpap.

Roskatag, ősz ember. Már menni sem tudott jól. Ugy támogatta egy másik, szintén magasabb-rangu pap. E két dervist az különböztette meg a többitől, hogy süve-

gük zöld turbánnal, a próféta szent színével volt körülkötve.

Nemsókára megkezdődött a szertartás. Néha-néha leborultak a földre, miközben a főpap imádkozott. Majd fenn a karzaton énekelt egy dervis és azután következett a forgó dervisek különös szertartása. A dervisek levetették köpenyüket. Mindnyájan fehér nadrágban és ingben voltak. Ez utóbbit öv szorította át. Lassu, egyhangu zene kezdődött. A dervisek sorbar megcsókölták a főpap ruháját s azután két karjukat feltartva, egyik kezüket a föld, a másikat az ég felé emelve, mind gyorsabb és gyorsabb ütemben elkezdtek forogni. A forgás öt perczig tartott. Azután két perczig szüneteltek s ismét elkezdtek.

A forgó dervisek szertartása semmi-féle csodálkozást nem keltett bennem. Az a régi fanatizmus kihalt már ez emberekből s az egész szertartást nem annyira vallásosságból, mint sokkal inkább azért végzik, hogy a belépődijakat, miket az európaiaknak kell fizetni, zsebretelessék.

egyik legfőbbjét, a jó magyar ember életcélját, a szabad, független Magyarország kiépítését előmozdítá, hogy lerója kegyeletét iránta, ki előre ment, minthogy mint vezér elől járt, hogy azoknak az eszméknek teljesevéért, melyekért e földön küzdeni meg nem szününk, az égi birónál könyöröggjön.

S szívének éltető melege, melynél eddig oly sokan melengették magukat, melyet halála után is mindenki áld, ki fog sugározni a föld alól is, hogy átmelegítse kebleinket.

S ha lelke s szive él, akkor ő nem halt meg, akkor ő él, csak eltávozott tőlünk egy jobb hazába!

És leeresztették a sirba!

Föld!

Te édes, jó kunsági föld, melyre a benned nyugvó halottnak életében annyi verejtéke hullott, édes hazánk földje te, melynek szabadságáért ez a mi halottunk küzdött és áldozni kész volt, visszaadtuk neked Puskás Sándort, adj te neki örök nyugalmat.

Puskás Sándor, Isten veled!

Ott fenn, az igazakért küzdöttek hazájában majd találkozunk!

Isten veled!

*

Puskás Sándor már régóta szivbajban szenvedett. Ez a baja az utóbbi időben mindinkább súlyosbodott és bár családja mindent elkövetett, hogy az életnek megtartsa — ez nem sikerült.

Mult hó 28-án, délelőtt 10 órakor, midőn az ujonnan alakult Közgazdasági Bank igazgatóságába választotta és nevének említésekor zajosan éltették, éppen akkor váltotta meg a halál szenvedéseitől.

Temetése 30-án, kedden délelőtt a rokonok, ismerősök óriási tömege részvételével nagy pompával ment végbe. Végtisztességén testületileg jelentek meg a törvényhatóságok, testületek, pénzintézetek és egyletek, melynek a halott életében tagja volt. Hült tetemeit a ref. nagytemplomba a kocsik beláthatatlan sora kísérte. Sallai Lajos lelkész mondott nagyhatású imát és gyászbeszédet, mely után Balogh Imre kántor megható gyászeneket zengett. A másfél óra hosszát tartott gyászistentisztelet után a Déli temetőbe indult a menet, hol a sirgödőrnél a végső halotti ének elhangzása után Ábrahám Dezső dr., kerületünk országgyűlési képviselője az alábbi szavakkal vett búcsút a kerület függetlenségi pártjának volt elnökétől:

„Szemünket a fájdalom gyász-könny fátyola; lelkünket néma fájdalom és boru takarja.

Kedves barátunk! Megtérzs őseidhez, az édes anyaföld, a kunság vadvirágos talajába. Ez akáczlombos, árnyas helyre elviszed magaddal szeretetünket, viszel magaddal egy nemes és míg élt forrón szeretni tudó szívet.

De lehullott a mi és e nyitott sirgödőrnél kinosan zokogó családnak a koronája s ebben a koronában a legszebb disz, a te forrón szerető szíved. Az a szív, mely neked annyi fájdalmat okozott, amely kora halálodat idézte elő, de amely másoknak csak örömeire szolgált, mely másoknak bánatot soha, csak vigasztalást, csak enyhülést nyújtott.

Te voltál az, aki életedben követted a római ősöknek azt a hármast alapelvét: „*Honeste vivere, suum cuique tribuere*”; tisztességesen éltél, megadtad mindenkinek a magáét; „et

neminem laedere“ és senkit nem bántottál meg.

Tisztelt gyászoló gyülekezet!

Az emberiség legnagyobb emberei közt is azok hagytak maguk után legkedvesebb emlékeket, akik nem egyedül nagy elmével, de nagy szívvvel is rendelkeztek. Ami kedves barátunk nagy szívvvel rendelkezett, mely nem arra gondolt, miként bántson másokat, hanem arra, hogy miként segítsen. Ettől az igazi nemes szívtől bucsuzunk; ennek mondunk utolsó Istenhozzádot, azzal, hogy nyugodjék békében idehaza, rokonai, ismerősei, szerettei körében csak jó és kellemes emléket hagyott maga után. Olyan ember volt ő, kit nagyon nehezen pótolhatunk, mert azt vitte el magával, amivel kevesen rendelkezünk, igazán szerető nemes szívet.

Isten veled! Nyugodjál csendes, békés szívvvel, nyugodjál azzal, hogy te voltál az, aki senkinek nem ártott, aki mindenkit szeretett.

Isten áldjon meg! Isten nyugosztaljon!

*

A koporsót ezután leeresztették a sirgödőrbé, melléje tették a család koszoruit. A megboldogult hozzátartozói szívtépő zokogása mellett hantolták el a sirt s most már Puskás Sándor ott nyugszik édes atyja, édes anyja és szerettei között.

Béke vele!

*

Koszorut tettek a ravatalra:

„Bánatos neje és gyermekei — elfelejthetetlen jó férjnek és apának.“ A szeretett édes jó apának Zsuzsika és Lajos. — Felejthetetlen hü testvérnek Nádasdi Ferencz és neje. — Kedves drága jó vőnek a bánatos anyja. — Felejthetetlen nagybátyjuknak Juliska, László és Pistuka. — Felejthetetlen hü sógornak G. Szabó László és neje. — Szeretett keresztapának, Erzsike. — A hü unokatestvérnek Sándor és Lajos. — Szeretett pártelnökömnek, hálám és tiszteltemmel jelöl, Dr. P. Ábrahám Dezső. — Szeretett pártelnökének, a karczagi választókerület függetlenségi pártja. — A szerető sógornak, Tantai Nagy Sándor és neje. — Ügybuzgó igazgatósági tagjának, a Karczagi Népbank részvénytársaság. — Szeretett barátunknak, a Karczagi Közgazdasági bank. — Emlékezete jelöl, a bucsatelepi leányegyház. — Szeretett elnökének az V-ik 48-as olvasókör.

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak úgy a magunk, valamint kiterjedt rokonságunk nevében is — mélyen lesújtva a bennünket ért mérhetetlen nagy veszteség által — fájdalomtól vérző szívvvel jelentjük, hogy a felejthetetlen hü férj, a gondosan szerető jó édes apa, testvér, sógor és rokon Puskás Sándor földbirtokos, a karczagi választókerület függetlenségi és 48-as párt elnöke, Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei törvényhatósági biz. tag., városi képviselő, az ev. ref. egyháztanács tagja, a Karczagi Népbank és a Karczagi Közgazdasági bank igazgatósági tagja, a Karczagi első fogyasztási szövetkezet elnök-igazgatója, több olvasókör elnöke stb. példás munkásságban eltöltött életének 45-ik, boldog házasságának 23-ik évében 1907. július hó 28-án, délelőtt 10 órakor jobblétre szenderült. Drága halottunk porrézeit a Vasutczai 1896. f. alsorszámu házunknál f. hó 30-án, azaz kedden délelőtt 10 órakor kezdődő gyászszertartás után az ev. ref. templomhoz kísérik és az ott tartandó halotti beszéd végeztével a déli temetőben helyezik örök nyugalomra. Béke lengjen porai felett! Nyugalma legyen csendes! Emlékezete áldott!

A választókerület is adott ki külön gyászjelentést:

A karczagi választókerület függetlenségi és 48-as pártja szomorodott szívvvel jelenti Puskás Sándor pártelnök, földbirtokos, megyei törvényhatósági és városi képviselőnek f. hó 28-án délelőtt történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 30-án délelőtt 10 órakor fognak a gyászháznál és az ev. ref. templomban tartandó gyászszertartás után a déli temetőben örök nyugalomra tétetni. Az áldott kunsági földben leljen örök nyugalmat! Karczag, 1907. július hó 29-én. T. Nagy Zsuzsanna bánatos özvegye, özv. T. Nagy Sándorné Csányi Sára anyósa, Nádasdi Ferencz, G. Szabó László sógorai, G. Szabó Lászlóné, T. Nagy Erz ébet sógornője, Puskás Zsuzsika férj. Dr. Varga Lajosné, Puskás Juliska, Puskás Sándor gyermekei, Dr. Varga Lajos veje Nádasdi Ferenczné Puskás Julianna testvére.

UJDONSÁGOK.

Lapunk e száma csak késéssel jelenhetett meg, mert nyomdánkknak új gépje nem érkezvén meg, a lapot Budapestben kellett nyomtatnunk. Olvasóink szíves elnézését kérjük e késésért.

Személyi hír. Dr. Ábrahám Dezső választókerületünk képviselője vasárnap délután városunkba érkezik, hogy részt vegyen az Otthonban tartandó pártértekezleten.

A karczagi földmives iskola ez idei tanfolyamának záró vizsgálatai e hónap 20-ik napján fognak megtartatni. A vizsga részletes programjáról legközelebbi számunkban adunk bővebb ismertetést.

Halálozás. Garzó Pál néptanító, Garzó György karczagi gymnáziumi tanár édes atyja m. hó 28-án d. u. 1/2 6 órakor, hosszas, kínos szenvedés után, életének 61-ik, tanító-ságának 38-ik évében, Drávfokon, Somogy megyében elhunyt.

A villamos világítás dolgában semmi érdekes fordulat ez ideig nem történt. A Siemens és Schuckert cég addig, míg a villamos világítás szerződése részére biztosítva nem volt, mindennap kerdezősködött az ügy állása felől. Most pedig — mióta megkapta — hallgat és hirt sem ad magáról. Ez a hallgatás pedig azért gyanus, mert a képviselőtestület tudvalevőleg változtatott a szerződésen és így nevezett cég könnyű szerrel kimenekülhet az obligóból, ha ugyan erre kedve szottyán.

Gazdáink figyelmébe ajánljuk, hogy a hatvani cukorgyár felszólítja a gazdaközönséget a cukorrépa termesztésre. A magot a gyár adja s a termelendő répát métermázsánként 1 kor. 60 fillér árban fogja beváltani. Szállítási költséget a gyár fedezi, a levél és a répa feje a termelője marad. A termelni szándékozók jelentkezzenek Szécsy János főjegyzőnél Karczagon.

Károlyi István gróf meghalt. Egy hatalmas család hatalmas szeniora hunyta le örökre szemét. Gróf Károlyi István mérhetetlen vagyon ura, a nagykárolyi választókerület függetlenségi képviselője már régóta nagy beteg volt. Súlyos betegségétől július 30-án váltotta meg a halál.

Polgári leányiskola Kisujszálláson. Kisujszállás képviselőtestülete elhatározta, hogy szeptemberben a régóta tárgyalt polgári iskola ügyét befejezve — a polgári leányiskolát három osztálylyal megnyitja. Három tanítónői állásra pályázatot hirdet. Az iskola összes helyiségei és az igazgató lakása a városháza első emeletén lesz, hol az átalakító munkálatok már folyamatban vannak.

Egyetemet Debreczennek. Szabolcs és Ugocea vármegyék közönsége felirt az országgyűlés képviselőházához annak érdekében, hogy a harmadik egyetem Debreczenben állíttassék fel. A képviselőház a feliratot pártolón s tanulmányozás céljából a közoktatásügyi miniszternek ajánlta.

Városi közgyűlés. Karczag r. t. város képviselő-testülete f. é. augusztus hó 3-án délelőtt 10 órakor a városháza közgyűlési termében rendes közgyűlést tartott, melynek tárgyai a következők: 1. A boritaladó és húsfigyasztsági adó újabb bérbe vétele céljából bizottság kiküldése. 2. A legtöbb adót fizető városi képviselők 1908. évre szóló jegyzékének összeállítására bizottság kiküldése. 3. Az 1908. évi városi közmunka mérvének és megváltási árának megállapítása. 4. Polgármesteri jelentés az 1906. évről. 5. A városi közpénztár és a közbirtokossági törzs-vagyon pénztár f. é. július havi megvizsgálásáról szóló jelentés. 6. A város f. é. költségvetésére nézve hozott törvényhatósági bizottsági határozat bemutatása s az abban foglaltaknak megfelelően pótlólagos kimondása annak, hogy: a) az egyes tisztviselők és segéd- és kezelő-személyzeti tagok részére megszavazott fizetéstöbblet nem fizetés felemelés, hanem személyes pótlék címén adatott meg; b) hogy Tapossi Márton rendőrkapitány fizetése a törvény rendelkezéseinek megfelelően felemeltetett. 7. Kellő időben beérkező indítványok, rendeletek, megkeresések tárgyalása.

A redemptiónális kártalanítás ügyében a községek kiküldöttei Budapesten a vármegyeház közgyűlési termében augusztus elsején értekezletet tartottak. Karczagról dr. Abrahám Dezső, képviselő, Csontos Imre és dr. Sz. Tóth Kálmán utazott fel. Az érdeklődés más városokról részéről igen nagy, csak Karczagon mosolyognak még ezen az igen komoly dologon éppen azok, kiknek elől kellene járni ebben. Bezzeg 1000 kéz fog egyszerre nyulni, ha majd a most nem hitt, de bizonyosan bekövetkező osztózkodáshoz érünk. Akkor majd azok fogják legjobban verni a mellüket, hogy az egész csak nekik köszönhető, kik egy lépést nem tesznek ez ügyben.

Az ev. ref. iskolaszék vasárnap foglalkozott a Mocsári László tanító távozásával megüresedett tanítói állás betöltésének kérdésével. A 23 pályázó közül 7-et jelöltek — és pedig tekintettel lévén a karczagiakra — első helyen Nagy László és Horváth Elek karczagi illetőségűeket is jelölték. A választás csak később lesz.

Értékes bronzlelet. A karczagi Nagykun Múzeumban egy ókori bronzlelet hever a többi ócska vas és lim-lom közt egy dobozban. E héten a múzeumot meglátogatta Hild Viktor történettudós, ki, miután a bronzleletet vizsgálat alá vette, kijelentette, hogy ez oly páratlan lelet, mely legalább 20 ezer korona értéket képvisel, és egyedüli az egész országban, és éppen ezért országos hírre fog szert tenni. A történész le is rajzolta a bronzleletet. Érdekes, hogy ez az értékes tárgy ott hányódik egy fa lóca alatt az értéktelenebb dolgok között, míg az etnografiai tárgyaknak — bár elismerjük, ezek is elég fontosak — első helyek vannak fenntartva. Nincsenek hozzá értő emberek, kik el tudnák bírálani az ilyen nagy fontosságú leletnek az értékét és ez a múzeumnak nagy kárára van. Ha most Hild Viktor ezt észre nem veszi, úgy az maradt volna az örök feledésben.

Református lelkész-egyesület. A református lelkészek mult évi budapesti gyűlékezete mozgalmat indított egy országos református lelkész-egyesület szervezésére. E végből tizenkét tagu bizottságot választott, a mely Hajduböszörményben értekezletet tartott, alapszabálytervezetet készített s megbízta Morvay Ferencz elnököt, hogy az alakuló gyűlésre minden református lelkészt meghívjon. Morvay most hívja össze a lelkészeket Budapestre, a nemzeti múzeum nagytermében szeptember 18-án s esetleg 19-én megtartandó alakuló gyűlésre.

Helyreigazítás. Még bizonyára emlékezni fog olvasó közönségünk, hogy folyó év márczius 23-iki számunkban „Leütötték a saját házában” czimen, információink alapján megírtuk, hogy G. Nagy Sándort a saját házában megverte Perge Imre kőműves mester. Ez ügyben a bünvádi eljárás annak idején folyamatba tetetett, s ennek folyamán kitünt, hogy G. Nagy támadta

meg Pergét és az G. Nagyon jogos önvédelemből ejtett testi sértést, melyért a bíróság Pergét 5 K. fő- és 5 K. mellékbüntetésre ítélte. A nagy hűhóval megindított eljárás ekkora kis egeret szült. Ennyi a tény és semmi egyéb. Ne támadj, nem kapsz ki!

Verekedés. Vasárnap delelőtt két csapat legény találkozott össze egy korcsma előtt. Természetesen összeverekedtek. Félórai küzködés után két sebesült maradt a csatatéren: Gy. Kiss Samu és V. Nagy Sándor honvédbaka, ki szabadságon van itthon. A többiek sértetlenül távoztak a küzdelem színhelyéről.

Robinsonok iskolája. Alig fordul elő esztendő, hogy az iskolai év végével a rossz eredménytel végzett kis diákok közül egy-néhány fel ne csapjon Robinsonnak, vagy esetleg még vakmerőbb kalandokra vete-medjék. Most is akadtak — még pedig Karczagon — ilyen Robinson jelöltek. Három volt diák állott össze kompániába és egy negyedik, leendő diákot kapacitáltak, hogy a szüleitől az ő számukra pénzt lopjon. A gyerek megtette, és a három fiu vásárolt a pénzért — mintegy 40 koronáért — hat boxert és három revolvert. Így felfegyverkezve el akartak utazni Szegedre, hogy ott inasnak állanak, de ha helyet nem kapnak, öngyilkosok lesznek. Azonban egy pajtásuk elárulta tervüket és így szülőik elfogták őket a vasutnál. Ez eddig teljesen rendben van. De mi nem hagyjuk ez esetet említés nélkül, azért, mert mi Fodor Sámuel eljárásában — kinél a fiuk a revolvereket vásárolták — a legnagyobb foku lelkiismeretlenséget látjuk. Egy fegyverrelárusítónak nem szabad kiadnia a fegyvert még felnőtteknek sem, ha a legkevésbé zavartnak látszik az illető, vagy ha a legkevésbé gyanu is férhet fellépéséhez; és Fodor a három gyerekeknek szó nélkül kiadta a revolvereket és töltényeket. Ez már nem a kereskedői tisztességhez, de a legfokozottabb mérvű kapzsisághoz és lelkiismeretlenséghez tartozik, és éppen ezért szükségesnek tartottuk, hogy erről említést tegyünk. Mint értesülünk, a hatóság is megindította Fodor ellen kihágás címén az eljárást.

Az éjjeli sötétség kezd türethetlenné válni. Jó lehet ez a késsel vágható fekete sötétség az éjszaka lovagjainak, de rendkívül veszélyes azokra, kiknek valami fontos dolguk akad, és így kénytelenek az utcán járni. Több balesetről is tudunk, melyek egyedül a sötétségnek tulajdonítható. Kérjük a városi tanácsot — ha lopják is a petroléumot — mégis gyujtassa fel a lámpákat.

Halálos végű baleset. Katona Mihály, 52 éves karczagi lakos vasárnap délután a rendőrkapitányi hivatalba ment fel, fia után tudakozódandó, kit délután részegen lecsuktak. A hivatalban senkit sem talált, így hát a börtönbe vezető csigalépcsőn egymaga indult le. Azonban megcsuszott és súlyos belső sérüléseket szenvedve gurult le a lépcsőn. Sérüléseibe pár napi kínlődés után belehalt. Az a legérdekesebb a dologban, hogy a rendőrség semmit sem tud róla; ott jártunk tudakozódni, és ők bámulva hallották tőlünk az esetet. Hát arról, hogy szereznének tudomást rendőreink, amik a város más helyein történnek, ha azt sem tudják, ami otthon történik, a saját hivatalukban?

Döglött állati hulladékok vannak a Sáfrány-lóger felé vezető, az ártézi kut lefolyt vizét tovaszállító árokban. A hullák oly förtelmes büzt terjesztenek a levegőben, hogy az arra járó tanyai lakosok kértek fel bennünket, hogy hívjuk fel az illetékes hatóságot azoknak eltávolítására. Ily meleg időben különösen ártalmas az egészségre a döglött állatok ilyetén elhelyezése, mert könnyen foszlásnak indul, és a rothadt állati hullára ezer meg ezer légy száll, melynek csipése aztán mérges és halált okozó. Mivel erre példát is tudnánk a legutóbbi évekből felhozni, figyelmeztetjük a hatóságot, hogy a gyepmestert utasítsa a döglött állatok eltakarítására.

D. Sz. Polgármesterünk legújabb névaláírása e két betű. Hogy mi módon lehet ezt elolvasni, ezt nem tudjuk. Épen így nem tudta a törvényszék sem, amely egy ily aláírt iparigazolványt, mit hozzá czégbegyőzés céljából beküldtek, visszaküldte azzal a megjegyzéssel, hogy: „Ez nem okirat.” Van a városnak egy 11 ezer koronás szerződése is, amely szintén ily önkényes rövidítési móddal van aláírva. Ha ezt a várossal kötött szerződést a vállalkozó a maga részéről czélszerűnek tartaná felbontani, úgy az ellen kifogást emelni nem lehet, amennyiben az kellő módon aláírva nincs. Hogy ez ellen itt kifogást emelünk, azt vegye a polgármester ur jóakaratu figyelmeztetésnek.

A híres Wieland-czirkusz Karczagon. E hónap végén az országszerte jó hírnevű Wieland-czirkusz Karczagra érkezik, hogy itt 3 előadást tartson. A hatalmas czirkusz a vásártéren lesz felállítva. Azt hisszük Karczag város közönsége is ismeri a két híres bohóc igazgató remek mókáit, melyekkel oly sok ideig mulattatták a Beketow-czirkuszban a budapesti közönséget.

A Törökországba utazott két diák, Németh Gyula és Király Sándor, a mult héten szombaton elindult Konstantinápolyból, honnan kisebb megszakításokkal jönnek haza.

Mi lesz azzal a piszok Kunkirálylyal? Ez a ronda lebuja még mindig a piacon ékeskedik. A rendőrkapitány nem szándékozik azt onnan kivonultatni, hiába rendelte azt el maga a miniszter. Marcsi bácsi mit akar? Kérjük a polgármester urat, szerezzen érvényt annak a rendeletnek, mely 30 nap alatt elpusztítani kívánja azt a büfészket!

A végrehajtó és aapidij. A községi bíróságnál tudvalevőleg a bíró horkol és helyette a végrehajtó dolgozik. Így a tanács egy kisegítő végrehajtót alkalmaz a végrehajtó helyettesítésére. Am de pénzbeli jussát a végrehajtó községi bíró helyettes nem hagyja és így ha végrehajtás, vagy foglalás akad a tanyák valamelyikén, oda ő megy és nem a kisegítő segéd-végrehajtó, mert oda *apidij* jár. Jó lenne ott a községi bíróságnál egy kis rendet csinálni. Nem is Nyiri ott a hibás, de a fej, melytől büdösödik a láb.

Anyakönyvi változások. *Hirdetési táblán vannak:* Székely Mór (T.-Dada) és Rosenberg Záli, Freund Zoltán és Steiner Verona, Braun Nándor és Ungár Zsuzsánna. *Házasságot kötöttek:* Varga József Bakó Etelkával, Grósz Ignác Kóhn Birivel, Lehner Sándor Liebermann Máriával. *Elhaltak:* Özv. Kiss Sándorné Antalfy Julianna 80 éves, Nyéki Sándor 67 éves, özv. Bokor Sándorné Farkas Mária 78 éves, Vida Mihály 80 éves, Veres Irén 10 hónapos, Puskás Sándor 45 éves, Molnár Mária 9 hónapos, Kovács István 3 hónapos, Erdős György 6 hónapos, Kardos István 74 éves.

„Nagykunsági Hirlap“

politikai hetilap

a karczagi 48-as és függetlenségi párt hivatalos közlönye

kiadóhivatala előfizetést nyit a lapra bármely naptól számítva.

A „Nagykunsági Hirlap“

előfizetési ára:

egy évre 8 korona,
félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona,

A „Nagykunsági Hirlap“ egyes szám ára: 8 kr. (16 f.)

Pártügyek.

Meghívó. A karczagi választókerület függetlenségi pártjának tagjait van szerencsénk vasárnap délután 2 órakor az Otthon szálloda nagytermében tartandó értekezletre meghívni. A tárgyak rendkívüli fontosságára való tekintettel kérjük pártunk tagjait, minél tömegesebben való megjelenésre. Karczag, 1907. augusztus 1-én. Sándor Mihály, t. pártelnök. Klein István, jegyző.

A központi függetlenségi kör igen tisztelt tagjait felkérjük, sziveskedjenek a vasárnap délután 2 órakor az „Otthon” nagytermében tartandó értekezletre megjeleni. Karczag, 1907. augusztus hó 2-án. Dr. Nyitray Pál id. elnök. Marusák Pál id. jegyző.

Politikai szemle.

Wekerle és Beck báró miniszterelnökök vasárnap reggel együtt érkeztek meg Ischlbe. Beck bárót ő Felsége még vasárnap délelőtt, Wekerlét pedig hétfőn fogadta hoszszabb kihallgatáson, melyben mindkét kormányelnök beható jelentést tett a kiegyezésről. Ugyancsak Ischlben egymás közt is beszélgettek, alkalmasint a tárgyalások folytatásának időpontjáról, mert az hallatszik, hogy szeptember elején ő Felsége visszatér Bécsbe, hogy közvetlen közelből figyelje a kiegyezési tárgyalások befejezését.

Rakodczay Sándor horvát bán most készíti azt a programot, amelynek alapján ő és a kormány Horvátországban új politikai alakulást vár s aránylag rövid idő alatt új egységes unionista kormánypárt szervezhetését reméli. Minden valószínűség szerint már legközelebb készen lesz a programterv s Rakodczay bán azonnal Budapestre jön, hogy azt Wekerle Sándor miniszterelnökkel és Josipovich Géza horvát tárczanélküli miniszterrel pontonként letárgyalja. A miniszterelnökkel és a horvát miniszterrel való megállapodás után kezd azután meg a pártszervezést.

Időközben a tisztviselői karral is teljes megegyezésre és egyetértésre akar a bán jutni s különösen az igazságügyi szolgálatban tömeges előléptetést tervez, aminek effektuálása már nem is soká késik.

A horvát postabélyegeket egyes koalíciós körök ugyan megrajzoltathatták, talán ki is nyomathatták, de legfőleg csak a saját házi gyönyörűségekre, mert horvát postabélyegeket iránt semmiféle kormányintézkedés nem történt és nem is történik.

A vasuti pragmatika és fizetésrendezés szentesítésének késedelméről szóló hírek nagy izgatottságot okoztak a vasutasok között. A kormány ugyan erősen hirdetteti, hogy a törvények szentesítése már néhány nap alatt bekövetkezik, de ezt senki sem hiszi. Azt is hirdetteti a kormány, hogy a fizetésfőemelés augusztus elsején okvetlenül életbe lép s a többletet a vasutasok már júliusra is megkapják. Erre azonban az a felelet, hogy a fizetési többlet alig lesz havonta tizenöt-husz korona, a legtöbbször ennyi sem, mert a többlet felét a jövő évig mindig levonják nyugdíjra. A lakbértöbblet volna még hátra, de ennek kiutalása megakadt és a vasutasok izgatottságának, elégedetlenségének éppen ez a főoka. Azt hitték, hogy

augusztus elsején nemcsak a fizetési többletet, de a lakbértöbbletet is megkapják.

A hivatalos lap nálunk is, Ausztriában is legfelsőbb kéziratot közölt itt Wekerle, ott Beck ellenjegyzésével. Az uralkodó arbitriumát tartalmazza ez irás, a két államnak a közös költségekhez leendő hozzájárulása dolgában. Megállapítja, hogy a kiküldött regnikoláris bizottságok a kvóta-arány iránt egymással megegyezni most sem tudtak, s így a törvény értelmében az időleges döntés tiszte ismét az uralkodóra hárul. Érdemlegesen pedig akként rendelkezik, hogy folyó évi július 1-től évről-évre, tehát félesztendő tartamára s egy hóig visszaható erővel, a két állam kvótája ugyanaz marad, ami az utolsó időben volt: Magyarország fizet 33³/₄₀, Ausztria pedig 66⁴⁰/₄₀ százalékot.

CSARNOK.

A hét.

*Egyéb témát most nem találtam,
Tehát a hétről zengek én
Bús éneket; mert hát a hét most
Nagyon siralmas és szegény.*

*A hét első napján vasárnap
Nagy volt a csönd mindenfelé,
Csak két kun ifjut raktak úgy el,
Hogy most is nyögnek még belé.*

*No meg a rendőrlaktanyában
Egy bácsi törte ki nyakát,
S ez oly csekélység! Marcsi bácsi
Miért izgatná jel magát?!*

*A hétnek kedd és szerda napján
Már volt számunkra élvezeti,
Ki a podeszta jelentését
Elolvassa: az élvezett!*

*Élvezte azt a sok bevételt,
Amit jó városunk bevett.
(Fürgén ugrál e kis füzetben,
A röpkeszárnyu képzelet.)*

*Szerinte a Kossuth-szobornak
Értéke husz és egy ezer
Forint; im itt egy jó tanácsom:
Ha megveszik, hát adjuk el.*

*Csináltatunk belőle másat
És még nyerünk is tőn vele,
Az elveszet fejszének fordul,
Ha más nem, legalább nyele.*

*A többi nap az már unalmas,
Nincs benne semmi jó dolog,
Ugy ez a jó öreg föld
Minálunk már nem is forog.*

*Csak azt jegyzem meg még a végen,
A dinnyeérés itt nagyon.
A poézist hát nem sokára
Lőrincz komának átadom.*

Irodalom.

Tanítók Utmutatója Adóügyekben. Ezen a czimen egy könyv jelent meg Kovács Gyula nagybányai könyvkereskedő kiadásában, amely az összes adónemek

részletes ismertetésén kívül mindenféle adóügygyel és beadványokkal a legrészletesebben foglalkozik s mindent különösen a tanítók szempontjából ad elő. A kiadó valóban nagy hiányt szüntetett meg ezzel a munkával, mert a tanítóknak eddig egyetlen egy munka sem állott rendelkezésükre, amely az adóügyi dolgaikban mindenkor biztos utmutatójuk lett volna. Örömmel regisztráljuk tehát az e nemből páratlanul álló munka megjelenését és a legmelegebben ajánljuk beszerzését. Szerzője Pálkás Béla áll. tanító, a „Nemzeti Népművelés” felelős szerkesztője. Megrendelhető: Kovács Gyula könyvkereskedésében Nagybányán. Ára 1 korona.

Az irva-olvasás, számolás, rajz és agyagmunka reformja elméletben és lezárásokban. Irta: Szabó József áll. tanító. Ritkán jelenik meg minden ízében ilyen szakmunka; az egész könyvön meglátszik az, hogy írója tárgyával szeretettel foglalkozik és alaposan tanulmányozta azt. A könyv oly dolgokkal foglalkozik, melyek az iskola belső életét fejleszteni fogják. Aki e könyvet átlapozza, meglátja benne a tudományos érvelést és a tanításnak szakszerű fejlesztését. A könyv kiadója Kovács Gyula Nagybányán. Ára 1 korona.

Miként juthatunk nagy jövedelemhez? Kétségtelen, hogy ma, amidőn a husdrágaság napról-napra fokozódik, a legjövődelmű gazdagsági foglalkozás a marha- és a baromfi-tenyésztés. Azonban szarvasmarhát nem mindenki tenyészthet, de baromfit jóformán minden család tenyészthet, s ha nem is tenyészti azt tojásból, tartat, azaz csibe korában pár fillérrért veszi azt s otthon hulladékon nagyra neveli s úgy olcsón finom és tápláló hushoz, tojáshoz és tollhoz juthat. Főként a pulyka tartása és nevelése jövedelmező. Maga a miniszter 3 év előtt országos felhívást intézett a közönséghez, hogy karolják fel jobban a jövedelmező pulykatenyésztést. És van is ennek a felhívásnak hatása. Ma sokkal nagyobb arányú már e tenyésztési ág, mint 3 év előtt volt. Most Hreblay Emil, állattenyésztési m. kir. felügyelő, régi és közkedvelt gazdasági író tollából megjelent „A pulykatenyésztés és értékesítése” című 140 oldalas és 48 képpel díszített munka, melynek megszerzését és az abban kitűnő magyarsággal adott tanácsokat és utmutatókat mindenkinek a legmelegebben ajánljuk. Megrendelhető e munka 3 K. 20 fillér előleges beküldése mellett a szerzőnél, Budapest, Városliget, Mezőgazdasági m. kir. muzeum.

A „Zenélő Magyarország” közkedvelt zenemű-folyóiratnak a ma megjelent 340-ik füzeté, mint rendesen, gazdag, érdekes zeneműujdonságokkal bővelkedik. Tartalmazza: I. Linka Camillo „Kossuth fia” című hírneves, máris minden zenekar műsorán levő, nagy magyar hangverseny indulóját. II. Sass Náci: „A csárdában szól a nóta” magyar népballadáját. III. Bellini V. kedvelt „Norma” operájának nyitányát, zongorára, 2 kézre. Az ügyesen szerkesztett, életre való folyóiratot, — mely ma már majd csaknem minden magyar zenecsálád zongoráján feltalálható — felesleges ajánlanunk. Gazdag, értékes tartalma és mesés olcsó ára önmagát ajánlja; csak még annyit azoknak kik nem ismernék, hogy egy negyedévben 6 ily gazdag tartalmu 12 zeneoldalas füzet jelenik meg, s így a legszebb zeneműujdonságokat kapja az előfizető 3 korona negyedévi előfizetésért. Előfizetések a most folyó XIV-ik évfolyam 57 ik (III. július—okt.) évnegyedére a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zenemű-kiadóhivatalához, Budapest, József-körut 22. intézendők, honnan kívánatra az eddig megjelent 339. füzet teljes, gazdag tartalomjegyzéke bérmentve megküldetik.

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Tudom, ha közérdekről van szó, tek. Szerkesztő ur az igazság zászlaját vas marokkal szokta a magasban lobogtatni, — lévén erről szó, — tisztelettel kérem méltóztassék b. lapjában alábbi soraimnak helyet szorítani:

M. hó 28-ikán vasárnap este felé 3/4 órákor feleségem lakásunkból, a pályaudvar felvételi épületéből elém sétált a városba, hogy megbeszélésünkhöz hiven, találkozza, majd együtt térünk vissza haza. Megkezdett sétájában az egyik vasuti kis korcsma ajtaja előtt egy fiatal embert pillantott meg, aki az ott alkalmazásban levő pinczérleánnyal beszélgetett, amint azonban feleségem elhaladt mellettök, ez az alak ott hagyta előbb említett objectumát, utána törtetett és a leghevesebb tiltakozás és halálfélelmekkel vegyített visszautasítások dacára a piac-térig háromszor merészkedett, az alávaló aszfaltbetyár ocsmány ábrázatával megszólítások alakjában hozzája közeledni. Az aszfaltbetyárizmus tettei és az egész jóízű közvélemény által gyűlölettel megvetett cselekedetei közé a főváros, valamint a hazafias sajtó már ez előtt egy pár esztendővel olyan öldöklő korbáccsal sujtott le, hogy szinte azt hihette az ember, hogy eme förtelmes bestiák, mint az ókori fenevadak, már-már kiháló félben vannak és ime milyen váratlan csalódás éri a gyarló és halandó embert; az undok vipera szerény kis városunkban merészeli felütni fejét, itt merészeli veszélyeztetni az utcán gyanutlanul sétáló ártatlan uri nők személy- és erkölcsi biztonságát, orvttamadásokat akar ellenök vezetni, hogy gonosz terveiben győzelmet arasson. No megállj aszfaltbetyár! Csatát kezdettél egy védtelen nővel, de le leszel verve ebben úgy, hogy még sirodiban is görnyedni fogsz saját átkaid sulya alatt!

Engedjen meg tek. Szerkesztő ur, hogy palam et publice óhajtom letárgyalni eme ocsmány alakot, azt kívánom ezzel elérni, hogy míg társadalmunk tiszta életét ettől a szennytől sikerül megtisztítani, Karczag város urhölgyeit felkérjem, ha eme aszfaltbetyár felmerészeli ütni nyagtiló alá való fejét valahol még egyszer, ne ijedjenek meg, ne essenek kétségbe, mint az én feleségem, sujtssanak le reája amugy magyarosan, hagyják ott mosdatlan pofáján ártatlan kezük lesújtó és megszégyenítő nyomait, hogy ott a helyszínén le legyen leplezve, hogy ott bűnének a helyszínén adhassuk át a tiszta közvélemény igazságos, de gyűlöletes megvetésének.

Tek. Szerkesztő ur, engedje még meg, hogy eme aszfaltbetyár számára egy felszólítást ide csatolhassak, a mely hangzik így:

Felszólítom őt, hogy szó nélkül, angyolosan pakkoljon össze minden sátorfát és kotródjék csendes városunkból vissza oda, a honnan ide bebarangolt, — a mi társadalmi életünk tiszta és szennytelen, ilyen jött-ment aszfaltbetyároktól azt bemocskolni soha, de soha nem fogjuk engedni, hordja magát vissza oda, a hol ezt tanulta és frequentálta, a saját jól felfogott érdekében ne maradjon közöttünk, mert ha erre még gondolni is merészkedne, nem a kard hegyére vagy a kutyakorbács végére tűzöm fel förtelmes fejét, mert köztudomású dolog, hogy erre méltatlan, — de a tollam hegyére fogom őt felszurni, — ott fogom, mint sintér a kutyát a lánczon, kinezni, vezetni,

vonszolni, addig meg nem kegyelmezek neki, míg a poklok minden égető kapuin keresztül nem megy, addig a hurkot a nyakán mindig szoritani fogom, a míg nyelvkiöltve a társadalomból önönmaga nem számúzi magát oda, a hol magába szállva majd égetni való lelkétől fog bünbocsánatért könyörögni. Ha nem reagál a még elég gavalléros tanácsomra, úgy megsimogatom tollam hegyével, hogy még akkor is feljajdul bele, a mikor sirtódrében a férgek fogják czirógatni odalent. — Majd megtanulja tudni, hogy az ártatlan női nem szent és sérthetetlen mindenki előtt, akár egyedül, akár ezren vannak együtt, majd meg fogja tudni, hogy a nő angyal, míg önérzetében és becsületében meg nem sérti valaki, — de egy aszfaltbetyár támadásai ellen az egy angyal ezer ördöggel véd- és dacszövetségre lép, hogy ilyen fenevadat kezdőútjában levegyen lábairól, — hogy frissen kinőtt szárnyait mielőbb töből lementszhesse és elpusztítsa a föld színéről. — Ezt ajánlom az aszfaltbetyár figyelmébe.

Szíves jóindulatáért előre is halás köszönetem kifejezése mellett maradtam kész hive

Herskovits Dezső,
máv. hivatalnok,
Karczag, pályaudvar.

NYILT-TÉR. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetetlen jó férjem, illetve édes apánk halála alkalmával a bennünket ért sulyos csapást részvétükkel enyhíteni segítettek, fogadjuk ezuton hálaikat és köszönetünket.

Karczag, 1907. aug. 1.

Özv. Puskás Sándorné
és gyermekei.

*) E rovatban közlöttékért nem vállalunk felelősséget. Sz e r k.

3705 tkv. 1907. sz.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A karczagi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy F. Nagy Gergely végrehajthatónak, Bánhegyesi Sándor végrehajthatást szenvedő elleni 196 kor. 20 fill. hátralékos tökekövetelés — ugy csatlakoztatott végrehajtható karczagi takarékos és hitelszövetkezetnek 140 kor. töke s jár. követelésének és Reiner Zsigmondnak 198 kor. 02 fillér töke s jár. követelésének és járulékaik iránti végrehajthatási ügyében a szolnoki kir. törvényszék (a karczagi kir. járásbírósa) területén levő Karczag város határában fekvő a karczagi 2689. sz. tjkönyvben A + 2688 hrsz. 2458. házszámú Bánhegyesi Sándor nevében álló ingatlanra az árverést 2000 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1907. évi augusztus hó 19. napján délelőtt 9 órákor ezen kir. járásbírósa árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni iog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 200 koránát készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a

biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Karczagon, 1907. évi július hó 12-én. A karczagi kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Kir. járásbíró.

Egy jó erkölcsű fiut,
ki legalább 6 elemi
osztályt végzett =

szabó tanulóul

felveszek.

TÓTH LAJOS
férfiszabó.

Szöke József ügyvéd házában.

Big csak apró legényragyok,
I az igazságtól durradok,
Ézt pedig higgyék el nekem,
Kneipp-kávénak köszönöklem.

Valódi csak az eredeti csomagokban
Kathreiner
névvel.

Ne használja senki
keverék nélkül az izgató
gyarmatkávé!

Kizárólag a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé
bizonyult a legjobb pót-
kávénak, mely könnyen
emészthető,
tápláló és
vérképző,
mialtal elő-
mozdítja az
egészséget

Gyermekeket
már csak a
Kathreiner-re
szoktassuk.

Hirdetések

felvétetnek a
kiadóhivatalban

KARCZAGON.